

[Viggo Starcke.]

cintakstens udarbejdelse og for afgrænsningen af, hvilke varer der bør forbeholdes apotekerne.“

Dette citat findes aftrykt i „Ugeskrift for Læger“, s. 429. I samme artikel er der henvist til, at der fra mindretallets side i kommissionen gentagne gange er rejst krav om en grundig undersøgelse af det økonomiske beregningsgrundlag for en sammenligning mellem de medicinske specialiteter og apotekernes medicinpriser. Hvorfor er denne undersøgelse ikke blevet gjort, og hvem har ansvaret for, at den ikke er blevet gjort? Jeg vil gerne spørge apotekerkommissionens ærede formand, om det er ham, der har ansvaret for, at disse undersøgelser ikke er blevet foretaget. I denne kommission havde medicinfabrikanterne een eneste repræsentant, laboratorieforstander Wolffbrandt, og han siger i betænkningen følgende, som jeg gerne vil have lov at citere:

„Mindretallet har anført og må fastholde, at det til orientering om de måder, hvorpå befolkningens forsyning med lægemidler mest formålstjenligt kan ske, under alle omstændigheder må være ønskeligt, at der foretages en grundlæggende undersøgelse af de eksisterende produktions- og distributionsformer ud fra økonomiske synspunkter, en undersøgelse, der endnu ikke har været foretaget.“

Flertallet i kommissionen har hævdet, at apotekerne er i stand til at fremstille lægemidlerne billigere end de kontrolerede laboratorier, og flere ordførere har gentaget denne ganske ubeviste påstand. Man siger til befolkningen, at der vil kunne spares millionbeløb ved, at de medicinske specialiteter føres fra fabrikerne over til apotekerne. Heroverfor skriver laboratorieforstander Wolffbrandt i kommissionens betænkning:

„Mindretallet må heroverfor hævde, at de oplysninger, der alene vil være i stand til at skabe klarhed over disse forhold, mangler.“

Og han fortsætter:

„Der er på et meget tidligt tidspunkt i kommissionen fremsat forslag såvel fra industriens som fra anden side om, at en sådan undersøgelse burde iværksættes, samtidig med at oplysninger om de kontrolerede laboratoriers produktion og

salg af tilberedte lægemidler skulle indhentes. Det må beklages, at dette arbejde ikke blev iværksat, idet man kun ved hjælp af de herfra indhentede oplysninger ville have været i stand til at foreslå rimelige bestemmelser vedrørende medicinske specialiteter, deres registrering, tildeling af særnavn, pris og genregistrering.“

Et af kommissionens mest sagkyndige medlemmer på dette område, den fuldstændig uafhængigt stående professor ved universitetet i farmakologi, dr. Knud Ove Møller, udtaler s. 70 i betænkningen:

„Sluttelig skal mindretallet fremhæve, at det ikke kan godtage den opfattelse, der ofte er fremført såvel indenfor som udenfor kommissionen, at apoteks fremstilling af lægemidler må være billigere end fabriks fremstilling. Denne påstand står i så afgjort modstrid til erfaringerne fra produktion af alle andre varer og kræver i hvert tilfælde en omfattende driftsøkonomisk undersøgelse af apoteksarbejdet under ledelse af en uvildig person, før påstanden kan godtages. En sådan undersøgelse er ikke blevet anstillet, skønt bl. a. mindretallet fremsatte ønsker derom ved et af kommissionens allerførste møder og gentog det adskillige gange senere.“

Altså, fra strengest videnskabelig, uafhængig side i kommissionen rejses der krav om, at der skal foretages en overkommelig undersøgelse af det, som er basis for hele bedømmelsen af forholdet økonomisk mellem medicinalfabrikerne og apotekerne, og så nægter kommissionen at foretage denne undersøgelse. Hvorfor?

Professor i hygiejne, dr. med. Poul Bonnevie gennemgår den udviklede og gammeldags beregning på apotekerne efter den gældende medicintakst, med arbejdstakst, ekspeditionstakst, varetakst, et meget indviklet system for almindelige mennesker at finde sig tilrette i — og et meget ærværdigt system, idet mange af disse takstbestemmelser stammer helt fra 1844. Den kan aldeles ikke give udtryk i dag for det, som apotekets arbejdskraft og indsats i virkeligheden koster. Professor Bonnevie siger:

„Derfor tages der en ganske ublu fortjeneste på udleveringen af medicinske specialiteter.“